

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Ochrona dziedzictwa z konserwacją i modernizacją obiektów zabytkowych z elementami pr architektonicznego [S1Arch1E>ODzKMOZzEPA]

Przedmiot

Kierunek studiów

Architektura/Architecture

Rok/Semestr

3/6

Studia w zakresie (specjalność)

–

Profil studiów

ogólnoakademicki

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Język oferowanego przedmiotu

angielski

Forma studiów

stacjonarne

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

0

Laboratorium

0

Inne

0

Ćwiczenia

0

Projekty/seminaria

0

Liczba punktów ECTS

4,00

Koordynatorzy

dr inż. arch. Adrianna Brechelke-Wojtczak
adrianna.brechelke-wojtczak@put.poznan.pl

Wykładowcy

Wymagania wstępne

Wiedza: - podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej - student ma podstawową wiedzę o trendach rozwojowych z zakresu projektowania urbanistycznego Umiejętności: - student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych, właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim, potrafi integrować informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie; - student potrafi dokonać krytycznej analizy sposobu funkcjonowania projektowanego terenu i ocenić istniejące rozwiązania funkcjonalne w przestrzeni; - student potrafi dokonać identyfikacji i sformułować specyfikację zadań - praktycznych w zakresie projektowania urbanistycznego Kompetencje społeczne: - student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób, - student ma świadomość i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje, - prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy w zakresie różnych sytuacji przestrzennych w skali urbanistycznej

Cel przedmiotu

1. Blok tematów wykładowych, których celem jest poznanie: 2. Poznanie podstawowych pojęć i definicji związanych z problematyką ochrony dziedzictwa i projektowaniem konserwatorskim. 3. Zgłębienie problemów związanych z ochroną zabytków w przeszłości i współcześnie. Kształtowania się poglądów konserwatorskich w Europie i Polsce do czasów współczesnych 4. Wykazanie ciągłości pewnych problemów i aktualności zagadnień związanych z działaniami konserwatorskimi, stopniem interwencji w materię zabytkową, odbudową zabytków, rekonstrukcją. postrzeganie zabytków w kontekście najbliższego otoczenia, miasta, naturalnego krajobrazu 5. Zwrócenie uwagi na problem współczesnej architektury w historycznym otoczeniu

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

Student zna:

B.W1. teorię architektury i urbanistyki przydatną do formułowania i rozwiązywania prostych zadań z zakresu projektowania architektonicznego i urbanistycznego oraz planowania przestrzennego;

B.W2. historię architektury i urbanistyki, architekturę współczesną, ochronę dziedzictwa, w zakresie niezbędnym w twórczości architektonicznej, urbanistycznej i planistycznej;

Umiejętności:

Student potrafi:

B.U1. integrować wiedzę z zakresu różnych obszarów nauki m.in. historii, historii architektury, historii sztuki i ochrony dóbr kultury podczas rozwiązywania zadań inżynierskich;

B.U2. dostrzegać znaczenie pozatechnicznych aspektów i skutków działalności projektowej architekta, w tym jej wpływu na środowisko kulturowe i przyrodnicze;

Kompetencje społeczne:

Student jest gotów do:

B.S1. formułowania opinii dotyczących osiągnięć architektury i urbanistyki, ich uwarunkowań oraz innych aspektów działalności architekta, a także przekazywania informacji i opinii;

B.S2. rzetelnej samooceny, formułowania konstruktywnej krytyki dotyczącej działań architektonicznych i urbanistycznych.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Po pomyślnym ukończeniu tego kursu, studenci powinni być w stanie: wykazać podstawowe zrozumienie kluczowych koncepcji dziedzictwa i praktyki architektonicznej. Mieć możliwość wykazania, że potrafią inteligentnie i krytycznie zastosować te koncepcje w nowych sytuacjach wynikających z współczesnej praktyki architektonicznej.

Wykłady: Pisemny egzamin online, platforma Moodle PUT

Test jednokrotnego wyboru. Test będzie dostępny na eKursy po zalogowaniu się na indywidualne konto, w dniu i o godzinie wyznaczonej w systemie. Test składa się z 20 pytań. Każde pytanie ma 4 możliwe odpowiedzi. Tylko jedna z nich jest poprawna. Za każdą poprawnie odpowiedzianą pytanie można zdobyć 5 punktów. Ocena:

- 0 - 49,99 pkt. = ndst (2,0)
- 50 - 59,99 pkt. = dst (3,0)
- 60 - 69,99 pkt. = dst+ (3,5)
- 70 - 79,99 pkt. = db (4,0)
- 80 - 89,99 pkt. = db+ (4,5)
- 90 - 100 pkt. = bdb (5,0)

Zajęcia laboratoryjne:

Jest przeprowadzana podczas indywidualnej korekty, która jest konieczna ze względu na charakter i różnorodność tematów projektowych. Korekta koncentruje się na indywidualnym temacie, odbywa się w obecności całej grupy, co pozwala studentom poszerzać swoje własne doświadczenia projektowe o inne doświadczenia. Ostateczna recenzja na ostatnich zajęciach pokazuje efekty całosemestralnej pracy. Projekty są prezentowane na dużych tablicach formatu, których format i zakres ocenianych zagadnień są jednolite, co umożliwia względną ocenę – poprzez porównanie efektów prac w całej grupie projektowej. Ostateczna ocena jest wydawana na podstawie wyniku końcowego (80%), uwzględniając oceny przeglądów cząstkowych (20%). Spotkania stacjonarne lub online.

Ocena:

- 0 - 49,99 pkt. = ndst (2,0)
- 50 - 59,99 pkt. = dst (3,0)
- 60 - 69,99 pkt. = dst+ (3,5)
- 70 - 79,99 pkt. = db (4,0)
- 80 - 89,99 pkt. = db+ (4,5)
- 90 - 100 pkt. = bdb (5,0)

Treści programowe

wykłady:

1. Czym jest dziedzictwo, definicje. Miejsca dziedzictwa kulturowego (including archaeological sites, ruins, historic buildings). Historyczne miasta (krajobrazy miejskie i ich części składowe, a także zrujnowane miasta). Krajobrazy kulturowe (w tym parki, ogrody i inne „zmodyfikowane” krajobrazy, takie jak tereny pastwiskowe i farmy) Naturalne miejsca święte (miejsca, które ludzie czczą lub uważają za ważne, ale nie mają dowodów na ludzką modyfikację, na przykład święte góry). Podwiedzienne dziedzictwo kulturowe (for example shipwrecks) Muzea (including cultural museums, art galleries and house museums) Ruchome dziedzictwo kulturowe (przedmioty tak różnorodne jak obrazy, traktory, narzędzia kamienne i aparaty fotograficzne – ta kategoria obejmuje wszelkie formy przedmiotów, które są ruchome i znajdują się poza kontekstem archeologicznym)
2. UNESCO, miejsca światowego dziedzictwa w Polsce. UNESCO, miejsca światowego dziedzictwa w Włoszech, miasto Florencja i miasto Wenecja.
3. Dziedzictwo i pamięć zbiorowa. Miasto Berlin, Niemcy. Rejestry dziedzictwa i „KANONY”. Nie ma czegoś takiego jak „DZIEDZICTWO”.
4. Dziedzictwo jako kultura popularna. Koncepcja Henri Lefebvre'a dotycząca miejsca pracy i klasy kreatywnej. Koncepcja Henri'ego Lefebvre'a dotycząca „nadmiaru sztuki”. dziedzictwo i klasa kreatywna. Koncepcja Henri Lefebvre'a dotycząca materialności przestrzeni. Dziedzictwo i turystyka.
5. Nie ma czegoś takiego jak dziedzictwo. Dziedzictwo i kontrola: autoryzowany dyskurs dziedzictwa. Karta Wenecka 1964, przekształcenie doktryny w zgodzie z architekturą.
6. Dziedzictwo i produkcja kultury. Obiekty dziedzictwa kulturowego - stanowiska archeologiczne, ruiny, zabytkowe budynki. Cele Dziedzictwa Światowego. Forma i design. Materiały i substancja. Użycie i funkcja. Tradycje, techniki i systemy zarządzania. Lokalizacja i sceneria. Język i inne formy dziedzictwa niematerialnego. Duch i uczucie.
7. Historyczne miasta (urban landscapes and their constituent parts as well as ruined cities, 2002). 1987, ICOMOS, Międzynarodowa Karta Ochrony Historycznych Miast i Obszarów Miejskich, znana jako Karta Waszyngtońska.
8. Krajobrazy kulturowe (w tym parki, ogrody i inne „zmodyfikowane” krajobrazy, takie jak tereny pastwiskowe i farmy). ICOMOS, ogrody historyczne (the Florence Charter 1981). Pałac i Ogrody Schönbrunn. Pałace cesarskie dynastii Ming i Qing w Pekinie i Shenyang. Pałac i Ogród Wersalski Lista UNESCO_ 1979. Pałace i parki Poczdamu i Berlina. Alhambra, Generalife i Albayzín, Granada.
9. Identyfikacja i dokumentacja Dziedzictwa Nowoczesnego. Lista Światowego Dziedzictwa UNESCO: Willa Tugendhat w Brnie. Integralność. Autentyczność. Wymagania dotyczące ochrony i zarządzania. Autentyczność nowoczesnego dziedzictwa. Dokument Nara dotyczący autentyczności (1994), ICOMOS. Lista Światowego Dziedzictwa UNESCO Hala Stulecia we Wrocławiu.
10. Wytyczne konserwatorskie dla architektury modernistycznej. Dziedzictwo filmowe (filmy i idee, które przekazują). Projektowanie w kontekście dziedzictwa.
11. Karta Burra (The Australia ICOMOS Charter for Places of Cultural Significance, 1979, 1981, 1999). Specyficzny charakter dziedzictwa kształtowany jest przez wiele czynników, w tym. Podstawowa naturalna forma terenu. Charakterystyczne elementy krajobrazu. Data i styl budynków. Skala i forma budynków. Wzory ulic i osiedli. Retrofity budynków. Materiały, techniki budowlane i detale. Widoki, panoramy i linie horyzontu. Dziedzictwo lepsze dla społeczności, włączającej, połączonej i różnorodnej. Dziedzictwo lepsze dla ludzi: bezpieczne, komfortowe i przyjazne do życia.
12. Desekularyzacja dziedzictwa. Sekularyzacja: materialność i duchowość. Kultury dziedzictwa a technologia.
13. Polityki ochrony nowoczesnego dziedzictwa budowlanego. Dziedzictwo w Poznaniu.
14. Składniki dziedzictwa i środowiska zbudowanego. Przegląd materiału.

Zajęcia laboratoryjne:

1. Wprowadzenie. Wdrożenie Białych Kart Informacyjnych o Zabytkach Architektury i Budownictwa na podstawie przeprowadzonych analiz zachowania obiektów zabytkowych, z wykorzystaniem badań archiwalnych (archive of Monuments Conservator, state archives, special collections of libraries, private

archives and others)

2. Część analityczna: - analizy istniejącego stanu obiektu wraz z otoczeniem, w tym między innymi połączenia komunikacyjne i funkcjonalne z otoczeniem (mapy sytuacyjne i wysokościowe, dokumentacja fotograficzna), badania środowiskowe, istniejący Mistrzowski Plan, powierzchnia do zagospodarowania, system konstrukcyjny, istniejące rozwiązania materiałowe itp. - biorąc pod uwagę wymagania dotyczące konserwacji

3. Wybór najlepszego rozwiązania funkcjonalnego i przestrzennego

4. Prezentacja projektu architektonicznego metodą graficzną na planszach wielkoformatowych, których format i zakres ocenianych zagadnień są jednolite.

Tematyka zajęć

1. Nabycie umiejętności wykonywania analizy konserwatorskiej obiektów zabytkowych i współpracy z państwowymi służbami ochrony zabytków.
2. Zapoznanie studentów z praktyczną problematyką modernizacji oraz adaptacji obiektów zabytkowych oraz stosowanymi rozwiązaniami technicznymi.
3. Poznanie zagadnień, współczesnych tendencji oraz trendów w projektowaniu obiektów zabytkowych
4. Nauka znalezienia równowagi pomiędzy wymogami technicznymi, konserwatorskimi, funkcjonalnymi oraz estetycznymi, których uwzględnienie jest konieczne w trakcie adaptacji obiektu zabytkowego lub historycznego na cele współczesne
5. Nabycie i kształcenie umiejętności konstruowania programu użytkowego obiektu o złożonej funkcji, kształcenie umiejętności integracji funkcjonalnej z istniejącym obiektem i otoczeniem
6. Uzyskanie umiejętności kreatywnego spojrzenia na formę, funkcję i konstrukcję budynku w kontekście przestrzennym i kulturowym z uwzględnieniem wartości historycznej obiektu

Metody dydaktyczne

1. Wykład kursowy z prezentacją multimedialną.
2. Laboratoria o charakterze studialno-projektowym pozwalające na praktyczną implementację problematyki omawianej na wykładach.
3. eLearning Moodle (system wspomagania procesu dydaktycznego i nauczania na odległość).

Literatura

Podstawowa:

1. Badania i ochrona zabytków w Polsce w XX wieku, materiały konferencji naukowej, Oficyna Wydawnicza Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Warszawa 2000.
2. Rymaszewski Bohdan, Polska ochrona zabytków, Warszawa 2005
3. Borusiewicz Władysław; Konserwacja zabytków budownictwa murowanego; W-wa 1985.
4. Kadłuczka Andrzej, Konserwacja zabytków i architektoniczne projektowanie konserwatorskie, Kraków 1999
5. Kadłuczka Andrzej, Ochrona zabytków architektury. Zarys doktryn i teorii. Kraków 2000
6. Dettloff Paweł, Odbudowa i restauracja zabytków architektury w Polsce w latach 1918-1930. Teoria i praktyka, Kraków 2006.
7. Kadłuczka Andrzej; Ochrona zabytków architektury. Zarys doktryn i teorii, T. 1, Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków, Kraków 2000.
8. Małachowicz Edmund; Ochrona środowiska kulturowego; Tom I, II; Warszawa 1982
9. E-skrypt dla przedmiotu „Teoria konserwacji zabytków” (w opracowaniu).

Uzupełniająca:

1. Frycz Jerzy; Restauracja i konserwacja zabytków w Polsce w latach 1795 – 1918; Warszawa 1975
2. Jakimowicz Teresa (red.) Architektura i urbanistyka Poznania w XX wieku, Wydawnictwo Miejskie, Poznań 2005
3. Klause Gabriela; Próba nowego spojrzenia na problem odbudowy Starego Rynku w Poznaniu, w: KMP 2003/2.
4. Kondziela Henryk; Stare Miasto w Poznaniu. Zniszczenia – odbudowa - program dalszych prac, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 1971 4
5. Majewski Piotr; Ideologia i konserwacja. Architektura zabytkowa w Polsce w czasach socrealizmu; Wydawnictwo Trio, 2009
6. Zachwatowicz Jan; O polskiej szkole odbudowy i konserwacji zabytków; w: Ochrona Zabytków 1981
7. Zin Wiktor, Kalinowski K., Biegański P. (red.), Zabytki urbanistyki i architektury w Polsce. Odbudowa i

konserwacja, T. 1, w; Miasta historyczne, Arkady, Warszawa 1986

8. Pruszyński Jan; Ochrona zabytków w Polsce. Geneza, organizacja, prawo; W-wa 1989

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	100	4,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	60	2,50
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu)	40	1,50